

Sygn. akt III W 1001/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Anna Glijerska - Socha

Protokolant: Barbara Lech

przy udziale funkcjonariusza KMP w Wałbrzychu A. P.

po rozpoznaniu w dniach 10 lutego 2017r., 22 marca 2017r., 17 maja 2017r., 26 maja 2017r.,

sprawy

J. O.

syna K.i J.z domu T.

ur. (...) w J.

obwinionego o to, że:

w dniu 13 października 2016 roku ok. godz. 8:20 na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym przy ul. (...) w S. kierując autobusem marki R. o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego w ten sposób, że w wyniku nieprawidłowej zmiany kierunku jazdy na skrzyżowaniu w prawo z lewego pasa ruchu, uderzył prawym bokiem w lewy bok poruszającego się prawym pasem ruchu pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...)

tj . o popełnienie wykroczenia z art. 86§1 kw

I. obwinionego J. O. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 86 § 1 kw, z tym, iż przyjmuje, że obwiniony działał na szkodę K. S. i za czyn ten na podstawie art. 86 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 zł (pięćset złotych),

II. zasądza od obwinionego na rzecz oskarżyciela posiłkowego K. S. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru,

III. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania oraz kwotę 50 zł tytułem opłaty.

Sygnatura akt III W 1001/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 października 2016r. w S. godzinach porannych obwiniony J. O. poruszał się autobusem marki R. o nr rej. (...) wioząc dzieci na basen do dzielnicy P. w W. . Obwiniony wjechał na rondo przy ulicy (...) od strony ulicy (...) i jechał rondem lewym pasem ruchu w kierunku zjazdu ulicą (...).

W tym czasie K. S. poruszał się pojazdem marki M. (...) nr rej. (...) ulicą (...) w kierunku ronda od strony S. . K. S. wjechał na rondo prawym pasem i trzymając się prawego pasa kierował się w stronę zjazdu na dzielnice P. w W. dając kierunkowskaz w prawo. W momencie gdy K. S. zaczął zjeżdżać z ronda obwiniony J. O. kierowanym przez siebie autobusem jadąc lewym pasem ruchu wjechał w ten sam zjazd i uderzył w lewy bok pojazdu M. uderzając w błotnik, lusterko i drzwi . K. S. zauważył pojazd obwinionego tuż przy zjeździe w rondo i aby powstrzymać obwinionego dawał sygnały dźwiękowe, na które obwiniony nie zareagował. Od uderzenia pojazd pokrzywdzonego został odrzucony na powierzchnię wyłączoną z ruchu, która znajdowała się tuż za rondem. W momencie uderzenia przód autobusu R. był na zjeździe zaś większa część autobusu znajdowała się na rondzie. Po zdarzeniu obwiniony J. O. pojechał dalej wobec czego pokrzywdzony pojechał za nim i dogonił go na ulicy (...) , gdzie w okolicach przystanku obwiniony zatrzymał pojazd. Po zatrzymaniu pojazdów obwiniony zarzucił K. S. , że nie ustąpił mu pierwszeństwa i stwierdził, że do zdarzenia doszło z jego winy oraz że się spieszy bo wiezie dzieci na basen po czym odjechał. Pokrzywdzony pojechał za nim i zatrzymał autobus w okolicy Makro wzywając Policję. Przybyli na miejsce wezwania funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w W. po rozpytaniu obu kierujących stwierdzili zawinienie po stronie obwinionego i zaproponowali mu mandat , którego obwiniony nie przyjął. Obwiniony J. O. nie chciał udać się z funkcjonariuszami Policji na miejsce zdarzenia twierdząc, że się spieszy .

Dowód:

zeznania świadka K. S. /k- 6-7, oraz k- 42, 43 wraz z płytą z nagrania z rozprawy k- 45 /

zeznania świadka K. C. /k- 22, k- 43 wraz z płytą z nagrania z rozprawy k- 45 /

częściowe zeznania świadka M. U. /k- 43 wraz z płytą z nagrania z rozprawy k- 45 /

wyjaśnienia obwinionego J. O. /k- 15 odczytane na rozprawie głównej w dniu 10.02.2017 k- 42 /

notatka urzędowa wraz ze szkicem /k- 3-4 /

W wyniku zdarzenia w pojeździe R. doszło do zarysowania powłoki lakierniczej oraz wgniecenia z prawej strony pojazdu na pierwszej przegrodzie bagażowej patrząc od czoła pojazdu zaś w pojeździe M. uszkodzeniu uległo lewe lusterko zewnętrzne, lewy przedni błotnik i lewy narożnik przedniego zderzaka.

Dowód:

notatka urzędowa /k- 3/

zeznania świadka K. S. /k- 6-7, oraz k- 42, 43 wraz z płytą z nagrania z rozprawy k- 45 /

zeznania świadka K. C. /k- 22, k- 43 wraz z płytą z nagrania z rozprawy k- 45 /

Obwiniony J. O. słuchany w Komendzie Miejskiej Policji w W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że jadąc rondem z prawo włączonym kierunkowskazem po uprzednim upewnieniu się , że prawy pas jest wolny zjeżdżał z ronda w kierunku P. , wyjeżdżając z ronda był sam a po opuszczeniu ronda z prawej strony nadjechał samochód marki M., który przejechał z jego prawej strony po oznakowanej wysepce i wjechał w niego . Obwiniony podał, że wydaje mu się tył autobusu był poza rondem. Podał, że rozmawiał z kierowcą pojazdu M. , stwierdził, że nikomu w autobusie się nic nie stało wobec czego zawiózł dzieci na basen i pojechał po następną grupę dzieci i wówczas kierowca M. domagał się od niego pokrycia kosztów za zarysowane lusterko . Obwiniony wskazał, że po przybyciu na miejsce funkcjonariusze Policji uznali, jego winę z czym się nie zgodził . Obwiniony nie składał wyjaśnień w toku postępowania sądowego.

Dowód:

wyjaśnienia obwinionego J. O. /k- 15/

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu zważył co następuje:

Sprawstwo i wina obwinionego J. O. co do popełnienia czynu zarzucanego mu we wniosku o ukaranie z modyfikacją wskazaną w części wstępnej wyroku nie może budzić żadnych wątpliwości. Na powyższe wskazują dowody w postaci zeznań świadków K. S. , K. C. , częściowo także M. U. , notatka urzędowa z dnia 13.10.2016r. sporządzona przez funkcjonariusza Policji K. C. wraz ze szkicem . Zeznania świadków K. S. i K. C. są spójne, logiczne, konsekwentne. Świadek K. S. w sposób szczegółowy, spontaniczny przedstawił przebieg zdarzenia wskazując także, że po zdarzeniu obwiniony odjechał i został zatrzymany przez pokrzywdzonego . Relacja ze zdarzenia jaką przedstawił obwiniony w toku przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym i przed Sądem jest zbieżna z jego relacją przedstawioną Policjantom po ich przybyciu na miejsce oczekiwania przez obwinionego i pokrzywdzonego . Zeznania wskazanych wyżej świadków korespondują z treścią notatki urzędowej K. C. , która została przesłana do Sądu i ujawniona na rozprawie głównej wraz ze szkicem. Zeznania świadka M. U. potwierdzają okoliczności bezsporne a jak wynika z jego relacji nie widział on samego momentu zderzenia pojazdów. Wyjaśnienia obwinionego J. O. Sąd uznał za niewiarygodne w części w jakiej opisuje swoje zachowanie na rondzie oraz sposób poruszania się kierującego pojazdem M. a także miejsce kolizji . Obwiniony wskazał, że wyjeżdżając z ronda był sam i że po opuszczeniu ronda kierujący M. w niego wjechał , co pozostaje nie tylko w sprzeczności z pozostałymi dowodami osobowymi, ale też treścią notatki i szkicem oraz ujawnionymi uszkodzeniami obu pojazdów opisanymi w owej notatce urzędowej. Ulica (...) od strony zjazdu ze skrzyżowania z ruchem okrężnym jest ulicą , która posiada jedynie jeden pas prowadzący w kierunku ulicy dzielnicy P. i jest niemożliwe by opisane w notatce uszkodzenia pojazdów powstały w wyniku zderzenia opisanego przez obwinionego. Zachowanie się obwinionego po zdarzeniu tj. oddalenie się z jego miejsca to zdaniem Sądu zachowanie intencjonalnie zmierzające do uniknięcia odpowiedzialności za zdarzenie a próba wykazania przez obwinionego, że odpowiedzialność za zdarzenie ponosi kierujący stanowi nieudolną linię jego obrony . Zebrane i przeprowadzone dowody wskazują, że obwiniony J. O. swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu z art. 86§1 kw, zgodnie z którym odpowiedzialności w nim przewidzianej podlega ten, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu nie zachowując należytej ostrożności, powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Stosownie do art. 3 ust 1 ustawy z dnia 20.06.1997r. prawo o ruchu drogowym uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Zgodnie z art. 22 ust 1 ustawy prawo o ruchu drogowym kierujący pojazdem może zmienić kierunek jazdy lub zajmowany pas ruchu tylko z zachowaniem szczególnej ostrożności, zaś po myśli art. 22 ust 2 wskazanej ustawy kierujący pojazdem jest obowiązany zbliżyć się do prawej krawędzi jezdni - jeżeli zamierza skręcić w prawo/ art. 22 ust 2 pkt 1 w/w/ ustawy /, przy czym kierujący pojazdem, zmieniając zajmowany pas ruchu, jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierza wjechać, oraz pojazdowi wjeżdżającemu na ten pas z prawej strony/ art. 22 ust 2 pkt 4 w/w ustawy / . Obwiniony J. O. w dniu 13 października 2016 roku ok. godz. 8:20 na skrzyżowaniu o ruchu okrężnym przy ul. (...) w S. kierując autobusem marki R. o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego w ten sposób, że w wyniku nieprawidłowej zmiany kierunku jazdy na skrzyżowaniu w prawo z lewego pasa ruchu, uderzył prawym bokiem w lewy bok poruszającego się prawym pasem ruchu pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) działając na szkodę K. S.. Obwinionemu należy przypisać winę albowiem okoliczności ją wyłączające nie zachodzą. Wymierzając karę obwinionemu J. O. Sąd nie dopatrywał się okoliczności łagodzących natomiast jako okoliczność obciążającą uznał poważne zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego ze strony obwinionego zwłaszcza gdy weźmie się pod uwagę, że obwiniony przewoził autobusem dzieci. Zachowanie się obwinionego po popełnieniu czynu, to jest nie tylko brak oczekiwanej reakcji, ale także oddalenie z miejsca zdarzenia oraz próba przerwania winy na pokrzywdzonego to kolejne okoliczności, które świadczą na niekorzyść obwinionego. Od osoby, która jest kierowcą zawodowym i przewozi dzieci wymagana jest szczególna dbałość o bezpieczeństwo pasażerów i innych użytkowników ruchu drogowego tymczasem postawa obwinionego wskazuje na jego rażące lekceważenie przepisów prawa o ruchu drogowym. Orzeczona kara zdaniem Sądu jest współmierna do stopnia zawinienia jak i społecznej szkodliwości czynu, uwzględnia zapobiegawcze i wychowawcze cele kary, stopień winy oraz właściwości i warunki osobiste sprawcy. Przy wymiarze grzywny Sąd baczyl na aktualną sytuację

materialną obwinionego i jego możliwości zarobkowe. Obwiniony zdaniem Sądu z jednej strony odczuje dolegliwość kary z drugiej będzie miał realne możliwości by orzeczoną grzywnę uiścić. Orzeczenie co do kosztów należnych od obwinionego oskarżycielowi posiłkowemu oparte jest o przepis art. 119 kpw w zw. z art. 616§1pkt 2 kpk, zgodnie z którym do kosztów procesu należą uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika oraz art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk na podstawie którego od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa oraz wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego / przy czym jedynie w odniesieniu do kosztów sądowych należnych Skarbowi Państwa możliwe jest zwolnienie obwinionego w całości lub w części- art. 119 kpw w zw. z art. 624 §1 kpk/ . Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o zasądzenie od obwinionego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwoty 1800 złotych tytułem poniesionych przez niego kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru. Zasądzona kwota jest zgodna z wnioskiem pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego - §11 ust 7 i §16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie i mieści się w stawkach określonych w §11 ust 2 pkt 2, §15 ust 3 pkt 1, 3 i 4 wskazanego wyżej rozporządzenia. Pełnomocnik pokrzywdzonego reprezentował oskarżyciela posiłkowego przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu na rozprawie głównej w dniu 10 lutego 2017r. , w dniu 22 marca 2017r. i w dniu 17 maja 2017r. Stawki minimalne przed sądem rejonowym w sprawach o wykroczenia wynoszą 360 złotych /§11 ust 2 pkt 2 rozporządzenia /, zaś zgodnie z §17 w sprawach , w których rozprawa trwa dłużej stawka minimalna ulega podwyższeniu za każdy następny dzień o 20%. , a zatem wysokość stawki minimalnej w przedmiotowej sprawie wynosi 604 złote . Kwota obciążająca obwinionego należna oskarżycielowi posiłkowemu z tytułu ustanowienia pełnomocnika jest zgodna z wnioskiem pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego , uwzględnia nadto nakład pracy pełnomocnika, stawiennictwa w sądzie oraz rodzaj sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do wyjaśnienia okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy i stanowi niespełna trzykrotność stawki minimalnej określonej w/w/ rozporządzeniem.

O wydatkach postępowania orzeczono po myśli art. 118 §1i 4 kpw w zw. z §1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia zaś o opłacie stosownie do treści art. 21 pkt. 2 w zw. z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych .